

tigt, hvis det Dokument, hvori jeg fraskriver mig Resten, ikke kan misbruges imod mig i Fremtiden. Men selv om jeg gør det, selv om jeg siger: Jeg tager imod de 8,000 Kr. og fraskriver mig de 2,000, har jeg efter almindelig Sprogbrug Lov til at sige, at vedkommende har snydt mig for 2,000 Kr. Det er den store Forskel. Dette Eksempel passer fuldstændig paa det, som her foreligger. Det, som skete i 1894, var, at Hovedstadens Befolkning fik en meget stor Del af, hvad der tilkom den, men det blev udtrykkelig udtalt i Loven, at deraf fulgte ikke, at den ikke skulde have mere; det blev i Lovens Titel slaaet fast, at det var en rent midlertidig Løsning af dette Spørgsmaal. Det, som derimod nu foreslaas, er netop det, at man skal ved et Dokument slaa fast, at nogle og firs Vælgere i det øvrige Land skulle have samme Valgindfyldelse som 100 i Hovedstaden; det er det, som ærede Medlemmer ere ved at gøre grundlovsfast. Men hvad der i og for sig er værre, er, at det slaas fast i en saadan Form, at der ikke er nogen Grænse for, hvorledes den Bestemmelse, som indføres i Grundloven, kan misbruges; den mest hensynsløse Hensyntagen til Befolkningstætheden staar helt aaben. Derfor vil det ikke en Gang være klogt at tage imod det, om man nok saa gerne ønsker det Fremskridt, her kan naas, og derfor vil jeg ærlig talt sige, at for mig er det ganske let at stemme mod dette Forslag, og det uagtet jeg vedkender mig, at jeg ved enhver Sag af denne Art foretrækker en Fugl i Haanden fremfor 10 paa Taget. Jeg har nemlig nogen Tro til, at de 10 Fugle paa Taget — Kravet om Indførelse af Forholdstalsvalgmaaden — ere baade tilstrækkelig levedygtige og udviklingsdygtige til at arbejde sig igennem. Derfor maa jeg stemme absolut imod dette Forslag, og hvis jeg lader være at stemme, gaar jeg ud fra, at det ikke derfor i Fremtiden vil blive sagt: hele Folketinget har sluttet sig til det foreliggende Forslag. Det vil nemlig ikke være sandt.

Ordføreren (Sveistrup): Naar jeg ikke begærede Ordet ved Mødets Begyndelse, var det ud fra den Betragtning, at man vil lette Arbejdet og tilvejebringe Betingelser for andre Sagers bedre Fremme, naar man ikke breder Diskussionen over mere end det nødvendige. Opgaven er da, at man ikke ved 3die Behandling gentager det, man har sagt ved 2den Behandling. Det kan ikke nægtes, at det ærede Medlem, som indledede Debatten, væsentlig

dvælede ved Ting, der allerede ere sagte ved 2den Behandling. Baade den Betragtning, at man ikke kan gaa med til Forholdstalsvalg til Folketinget uden en samtidig Omdannelse af Landstinget, og den, at Højres Kærlighed til Forholdstalsvalg er saare begrænset, da den ellers vilde og maatte give sig Udtryk^{et} overfor Regeringens Lovforslag om kommunal Valgret, ere ved denne Sags 2den Behandling fremførte fra Flertallets Side uden at blive imødegaaet med nogen Vægt. Den første blev nu i Dag imødegaaet af den ærede Ordfører for Mindretallet, men den sidste har han aldeles undladt at røre ved.

Disse Betragtninger staa for øvrigt fuldt ved Magt. Navnlig vil jeg hævde overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), at hvis det virkelig er Højre om at gøre at faa Befolkningens Interesse for og Kærlighed til Forholdstalsvalg vakt og befæstet, har det en let fremkommelig Vej ved at støtte Regeringens Forslag om den kommunale Valgret. Saa længe Højre ikke gaar den Vej, maa det være berettiget at sige, at Højres Kærlighed til Forholdstalsvalgmaaden er Kærlighed med Maade, en Kærlighed, som det meget godt kan beherske og skyde til Side for andre Hensyn.

Der er jo noget berettiget i, hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) gjorde gældende, at denne Sags Gennemførelse ikke i særlig Grad interesserede Flertallet som Parti. Den maa jo snarest blive til Ugunst for os. Men deraf følger da ogsaa, at naar man fra anden Side har en virkelig Interesse for at faa denne Sag gennemført og for at faa Byerne noget fyldigere repræsenterede, bør man med Kyshaand gribe den Haand, som er udstrakt af Regeringspartiet. Og naar det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds desuagtet skyder denne Haand bort, er det ogsaa et Vidnesbyrd om, at hans Interesse for Byernes bedre Repræsentation er noget lunken. Der ligger andre Hensyn bagved, Partihensyn af anden Art, og disse Hensyn virke stærkere paa det ærede Medlem end Ønsket om at skaffe den danske Bybefolkning, København og Købstæderne, en stærkere Repræsentation her i Tinget. ¶

Det Punkt, som det ærede Medlem saa tidt kommer tilbage til, at Valgkredsordningen kunde ske uden Grundlovsændring, er jo noget, som det er aldeles ørkesløst her at tage op. Alle Partier her i Salen ere enige om at slutte sig til Regeringen og følge den Vej, den har anvist,